

Μέρες Σχολείου

Δεκέμβριος 2011 www.pagkritio.gr - pagkritio.blogspot.com - e-mail : gymnasio@pagkritio.gr - Έτος ζ' - αριθ. φύλλου 4

«Η παραμυθία των Χριστουγέννων, φίλε, είναι τα ίδια τα Χριστούγεννα, το ανήκουστο γεγονός ότι Θεός εμφανρώθη εν σαρκί, ότι ο προ των αιώνων έγινε παιδίον νέον. Αυτό όμως είναι απρόσιτο στον μικρό και ταλαίπωρο άνθρωπο, πώς να παρηγορήσει τον τσακισμένο; Πραγματικά δεν ξέρω». ...

... Μακάρισα τον καλό φίλο [που μου είπε τα παραπάνω και]

που δεν κυνηγάει το έκτακτο, που δεν θρεύει τη σπάνια εμπειρία, που δεν ενδίδει στον πειρασμό του πειρασμού, όπως θα έλεγε ο Λεβινάς, αλλά ζει το καινό μέσα στην κανονική επανάληψη του ίδιου. Αυτό είναι το αληθινά σπάνιο, το πραγματικά ακραίο, η όντως παραμυθία, το θαύμα. Μια τέτοια στάση προϋποθέτει (άλλο τόσο και διαπλάθει) έναν πλούτο ψυχικό εντελώς αδιανόητο για τον σημερινό κυνηγό εμπειριών. Η απάντηση του φίλου με παραμύθησε λίαν, μολοντί βρίσκομαι μίλια μακριά της (ή ίσως ακριβώς για αυτό), και τη μεταφέρω και εγώ εδώ, άκρες μέσες, προς παραμυθία των αναγνωστών. Και του χρόνου!

Σταύρος Ζουμπουλάκης
(Διευθυντής του περιοδ. *Νέα Εστία*)

Από τις εκδηλώσεις του εκπαιδευτηρίου...

Το χρονικό του μήνα

Συναντήσεις γονέων

Στις 5 και 7 Δεκεμβρίου το σχολείο δέχτηκε τους γονείς των μαθητών της β' και της α' γυμνασίου αντίστοιχα, για την καθιερωμένη τριμηνιαία ενημέρωση που αφορά την πρόοδο και τη γενικότερη παρουσία των μαθητών στο σχολείο.

Ενδοσχολική βία

Το πρόβλημα της ενδοσχολικής βίας έχει κάνει ιδιαίτερα έντονη την παρουσία του στην ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια. Και, όπως μαρτυράει το όνομά του, ο χώρος στον οποίο κάνει αισθητή την παρουσία του είναι οι σχολικές κοινότητες. Ως εκπαιδευτικοί, δεν μπορούμε και δεν πρέπει να συμπεριφερόμαστε σαν να μην υπάρχει. Γι' αυτόν το λόγο, την Τρίτη 6 Δεκεμβρίου, στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του εκπαιδευτηρίου πραγματοποιήθηκε παρουσίαση από παιδιά του Κύκλου Κινηματογράφου σχετικά με το φαινόμενο αυτό. Η παρουσίαση ξεκίνησε με την προβολή του επεισοδίου «Η Τρομοκρατία της Αθωότητας» από την εκπομπή «Πρωταγωνιστές» του Σταύρου Θεοδωράκη, που προβάλλεται στο Mega. Στη συνέχεια, πέντε παιδιά από τον Κύκλο Κινηματογράφου παρουσίασαν συνοπτικά, μέσα από τις εισηγήσεις τους, τις βασικές πτυχές του προβλήματος.

Εκκλησιασμοί

Την Παρασκευή 9-12-2011, η β' γυμνασίου παρακολούθησε τη Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. του Αγίου Ιωάννη.

Η α' γυμνασίου την Πέμπτη 15/12/2011 στον Ι.Ν. του Αγίου Τίτου. Όσοι μαθητές το επιθυμούσαν δέχτηκαν το μυστήριο της θείας μετάληψης. Στη συνέχεια οι μαθητές πήραν πρωινό στις αίθουσες των ναών.

Στις 9 Δεκεμβρίου, οι μαθητές των δύο τμημάτων της γ' γυμνασίου, συνοδεία καθηγητών τους, παρακολούθησαν τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Τίτου, όπως κάνουν κάθε χρόνο οι μαθητές του γυμνασίου, την περίοδο της Σαρακοστής των Χριστουγέννων. Όταν βγήκαν έξω, είχαν την ευκαιρία να ακούσουν ένα χαιρετισμό από έναν παλιό θεολόγο και σημαντικό εκπαιδευτικό του «Παγκρητίου», τον κ. Παντελή Στρούμπα, ο οποίος βρέθηκε, κατά καλή μας τύχη, στο Ναό. Στη συνέχεια, οι μαθητές πήραν το πρωινό τους στην πλατεία Καλλεργών (Λιοντάρια), για να περπατήσουμε όλοι μαζί εντέλει ως το Ιστορικό Μουσείο Ηρακλείου, όπου επισκεφτήκαμε την έκθεση για τον Οδυσσέα Ελύτη «Φρόντισε να τυπωθεί πανομοιότυπο» όπως ήταν προγραμματισμένο. Η περιήγηση στην έκθεση, που ήταν αφιερωμένη στα 100 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου νομπελίστα ποιητή, μας έφερε πιο κοντά στον ίδιο και την εποχή του και μας επέτρεψε να γευτούμε λίγο φως από τη λάμψη του.

Επίσκεψη στην Κνωσό

Την Παρασκευή 9/12/2011, οι μαθητές της α' γυμνασίου επισκέφτηκαν, στο πλαίσιο του μαθήματος της Ιστορίας, το ανάκτορο της Κνωσού. Την ξενάγηση έκανε, με ιδιαίτερα παραστατικό τρόπο, η αρχαιολόγος κ. Ελίζα Καβουλάκη. Η Κνωσός, μού έκανε πολύ καλή εντύπωση. Η κυρία που μας ξενάγησε μας έκανε να κατανοήσουμε οτιδήποτε βλέπαμε γύρω μας. Μας πήγε και σε χώρους που δεν επιτρέπεται να πας, και γι' αυτό την ευχαριστούμε όλοι μας. Είδαμε τα δωμάτια των βασιλιάδων, τον θρόνο του Μίνωα, τις παλιές αποθήκες, μερικές τοιχογραφίες και άλλα πολλά. Η επίσκεψη στην Κνωσό με άλλα λόγια ήταν καταπληκτική.

Χριστίνα Παπιδάκη

Όταν πήγα στην Κνωσό, ενθουσιάστηκα και αναρωτήθηκα πώς αυτά τα δημιουργήματα μπορούν και διατηρούνται μέχρι σήμερα. Βέβαια, κάποια από αυτά είναι αναστηλωμένα ή κατασκευασμένα από την αρχή με σύγχρονα υλικά. Το φανταστικό ήταν, όταν μπήκαμε στα διαμερίσματα του βασιλιά. Τότε κατάλαβα γιατί υπάρχει ο μύθος του Λαβύρινθου. Πραγματικά εύκολα χάνεται κάποιος εκεί. Μου άρεσε πολύ και, αν μου δοθεί ξανά η ευκαιρία να πάω, θα το κάνω ευχαρίστως.

Πέτρος Τζαγκαράκης

Αφιερωμένη στον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη και στα 100 χρόνια από το θάνατό του, που συμπληρώθηκαν το 2011, ήταν η ομιλία που έδωσε ο καθηγητής και συγγραφέας Παναγιώτης Υφαντής στο Εκπαιδευτήριο "ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ". Με τον τίτλο «Η ανώνυμη αγιότητα, γένους θηλυκού, στον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη», ο Π. Υφαντής, Επίκουρος Καθηγητής στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, παρουσίασε μια μελέτη αναζήτησης και σκιαγράφησης των χαρακτηριστικών της γυναικείας μορφής μέσα στο λαϊκό και συνάμα σύνθετο λογοτεχνικό

Ομιλία κ. Παναγιώτη Υφαντή

σύμπαν του Παπαδιαμάντη. Διατρέχοντας ολόκληρο το έργο του πεζογράφου που σημάδεψε τη νεοελληνική λογοτεχνία, ο ομιλητής προσέγγισε την ειδική θέση και την ψυχοσύνθεση των γυναικών μέσα στον ανδροκεντρικό και, ενδεχομένως, τυραννικό κοινωνικό ιστό της εποχής. Η σταθερή και συνειδητή επιλογή της προσφοράς, της αυτό παραίτησης, της εγκατάλειψης των προσωπικών θελήσεων αναδεικνυε συχνά το μεγαλείο της ψυχής των ηρωίδων των διηγημάτων του Παπαδιαμάντη και πάντα τη σημασία της ελευθερίας του ήθους όλων των χαρακτήρων. Σχετικά με την ελευθερία του ήθους των παπαδιαμαντικών ηρώων, ο κ. Υφαντής σχολίασε: «Δεν πρόκειται για την ελευθερία ή μάλλον την απελευθέρωση, που συνδέεται με την ατομική χειραφέτηση και τις διεκδικήσεις που νομιμοποιούν και δικαιώνουν τη βία απέναντι στις άδικες κοινωνικές δομές. Αντιθέτως, πρόκειται για την ελευθερία από την ιδιοτέλεια, από το δικαίωμα στην άνεση και στην ευζωία, από την κενοδοξία και το ναρκισσισμό του ανθρώπου που γίνεται είδωλο του εαυτού του. Είναι η ελευθερία της υπακοής, την καρτερίας και της αγάπης που αγγίζει τις πιο ανάγλυφες χριστοκεντρικές κορυφώσεις της στην αδιάκοπη διακονία, στην αποταγή του ιδίου θελήματος, στη εκούσια θυσία και στο μαρτύριο. Θα ήταν μάλλον ασύγγνωστο ερμηνευτικό λάθος να στριμώξουμε τις πτυχές αυτής της ελευθερίας και της αγιότητας στο σχήμα ενός ηθικού συστήματος επιταγών και απαγορεύσεων. Ο Παπαδιαμάντης, στο έργο του, ούτε εισηγείται, ούτε διδάσκει, ούτε κηρύττει μια συγκεκριμένη ηθική συμπεριφορά, παρά τις όποιες προσωπικές του δεσμεύσεις. Η αγιότητα των ηρωίδων του θα ήταν μόνο ένα φιλολογικό τέχνασμα ή απλώς άσχετη με τη χριστιανική

πνευματικότητα, αν δεν προϋπέθετε την ελευθερία.»

Επίσης, τονίζοντας την αισθητική συγκίνηση που νιώθει ο αναγνώστης μπροστά σ' αυτά τα διηγήματα - συναξάρια, ο ομιλητής ανέφερε: «Παρά

τον ειλικρινή διάλόγό της με την ψηλαφητή ιστορική, κοινωνική και πνευματική πραγματικότητα της

εποχής, η αγιότητα που στεφανώνει τις παπαδιαμαντικές ηρωίδες ούτε χάνει, ούτε αρνείται τη λογοτεχνική της αυτοτέλεια. Και επιμένει να υπερασπίζεται την ποιοτική ανωνυμία της, δίχως να διεκδικεί το δεσμευτικό κύρος μιας θεσμικής αναγνώρισης ή να ελπίζει σε μια ευρύτερη διάδοση ή μακροβιότερη απήχηση. [...] Αν σύμφωνα με έναν εμπνευσμένο ορισμό της η ποίηση είναι "σαν ν' ανεβαίνεις μια φανταστική σκάλα, για να κόψεις ένα ρόδο αληθινό", οι παπαδιαμαντικές ηρωίδες είναι οι νοητοί αναβαθμοί που επιτρέπουν στον αναγνώστη να ανασάνει την ευωδία της χριστιανικής αγιότητας.» Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Εκπαιδευτηρίου "ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ" και άνοιξε με την παρουσίαση του ομιλητή από τον Γενικό Διευθυντή του Εκπαιδευτηρίου Ν. Κοπιδάκη. Στον πρόλογο του ο κ. Κοπιδάκης ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ο Παπαδιαμάντης μπορεί και πάλι να ρίξει λίγο φως στις ρίζες μας, σ' όλα αυτά που κράτησαν τους Έλληνες ζωντανούς πολλούς αιώνες. Η ζωντανή πίστη, η ζωοποιός συμμετοχή μας στην παράδοση, η γνήσια αγάπη στον άνθρωπο και τον τόπο μας, η στόχευση στην ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου, η παιδεία που αναδεικνύει τον έσω άνθρωπο είναι ζητούμενα που ο Παπαδιαμάντης μάς τα υπενθυμίζει. [...] Μας χρειάζεται πάλι να ξανακούσουμε την προτροπή του μεγάλου μας ποιητή Οδυσσέα Ελύτη στο "Άξιον Εστί": Όπου και να σας βρίσκει το κακό, αδελφοί, όπου και να θολώνει ο νους σας, μνημονεύετε Διονύσιο Σολωμό και μνημονεύετε Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη.»

Χριστουγεννιάτικο παζάρι

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος το σχολείο οργάνωσε το χριστουγεννιάτικο παζάρι, με υπεύθυνες καθηγήτριες την κ. Ηρακλείδου Σοφία και την κ. Μαυρομάτη Χριστίνα. Στην όλη προσπάθεια βοήθησε και το δεκαπενταμελές συμβούλιο του σχολείου. Τα χρήματα που μαζεύτηκαν θα διατεθούν μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων, σε ειδική τελετή, από τους μαθητές της γ' γυμνασίου, στο ίδρυμα «Ζωοδόχος πηγή».

Χριστουγεννιάτικη μουσική εκδήλωση

Μέσα σε κλίμα πνευματικής κατάνυξης παρακολούθησαν οι μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου του Σχολείου μας τη μουσική Χριστουγεννιάτικη Εκδήλωση η οποία πραγματοποιήθηκε στις 21

Δεκεμβρίου του 2011 και ώρα 10 το πρωί, εντός του Ιερού Ενοριακού Ναού του Αγίου Ιωάννη Ηρακλείου.

Την εκδήλωση πλαισίωσε η βυζαντινή χορωδία φιλόμουσων νέων υπό τη διεύθυνση του καθηγητή της Βυζαντινής Μουσικής Ανδρέα Γιακουμάκη, οι οποίοι με ιδιαίτερη μαεστρία ερμήνευσαν χριστουγεννιάτικους ύμνους καθώς και παραδοσιακά κάλαντα με τη συνοδεία παραδοσιακών οργάνων από διάφορες περιοχές της Ελλάδας.

Μαθητές της Γ' Λυκείου με την καθοδήγηση του θεολόγου τους καθηγητή π. Εμμανουήλ Αντωνακάκη παρουσίασαν και προλόγισαν τους εκκλησιαστικούς ύμνους και τα παραδοσιακά κάλαντα με κείμενα γραμμένα σε σύγχρονο λόγο και ορθόδοξο περιεχόμενο, αλλά και διανθισμένα από τα ήθη και τα έθιμα του λαού μας.

Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις

Την Παρασκευή 23/12/2011, παρουσιάστηκαν τρεις εκδηλώσεις από μαθητές του γυμνασίου. Οι δύο πρώτες από τα τμήματα β² και β¹ γυμνασίου, αντίστοιχα, και η τρίτη από τη θεατρική ομάδα. Το β² ετοίμασε σε διασκευή το γνωστό παραμύθι «*Το δώρο της παπλωματούς*», με υπεύθυνες καθηγήτριες τις Παπαθανασίου Ειρήνη και Φουντουλάκη Φανή. Το β¹ διασκεύασε, επίσης, ένα παραμύθι, το «*Ο Αη Βασίλης καταζητείται*», με υπεύθυνη καθηγήτρια την κ. Γιέτη Γιολάντα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα δύο τμήματα μαζί τραγούδησαν τα κρητικά κάλαντα,

ενώ οι μαθητές-μουσικοί Κλεάνθης και Κωστής Ατσαλάκης τους συνόδευσαν με λύρα και λαούτο. Τέλος, η θεατρική ομάδα γιόρτασε μ' ένα επίκαιρο σατιρικό δράμα με τίτλο «*Τα όνειρα βγαίνουν αληθινά, μόνο αν τα πιστεύεις*», με υπεύθυνες τις Αστρινάκη Μαρία και Ιατράκη Ελευθερία.

Η δουλειά, η διάθεση για συμμετοχή και το πνεύμα της ομαδικότητας των μαθητών οδήγησαν σ' ένα εξαιρετικό αποτέλεσμα και μέσα στη χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε αποχαιρετιστήκαμε όλοι για τις πολυπόθητες διακοπές.

Έκθεση έργων τέχνης του Νηπιαγωγείου

Το σχολείο μας φόρεσε τα γιορτινά του, για να υποδεχτεί τα Χριστούγεννα! Το «έντυσαν» οι μοναδικές χειροτεχνίες - έργα τέχνης στην κυριολεξία - των μαθητών του νηπιαγωγείου. Χάρμα οφθαλμών πραγματικά! Οι τοίχοι ζωντανεμένοι, οι διάδρομοι ολοστόλιστοι, κάθε γωνιά φιλόξενη και ζεστή, η είσοδος εντυπωσιακή, παντού το πνεύμα της χαράς

και της εμπνευσμένης δημιουργίας. Έτσι, την τελευταία εβδομάδα μαθημάτων είχαμε την τύχη να απολαμβάνουμε καθημερινά, μικροί και μεγάλοι, το καταπληκτικό θέαμα. Κι όλα αυτά χάρη στη Σίσσυ, τη Λούλα, τη Μυρτώ, την Αθηνά και την Κάλια, τις νηπιαγωγούς που ξόδεψαν το χρόνο τους, τη φαντασία και προπαντός το μεράκι τους, για να αγγίξουν την τελειότητα. Τις ευχαριστούμε, όπως και τους μικρούς μαθητές τους!

Τα ποιήματα του μήνα

Γιώργος Σεφέρης

Στις 2/12/2011 μαθητές του β1 απήγγειλαν ποίηση του Γιώργου Σεφέρη από την ποιητική συλλογή «ποιήματα».

Πριν, διαβάστηκαν πληροφορίες για τη ζωή και το έργο του.

Το πραγματικό του όνομα ήταν Γιώργος Σεφεριάδης. Γεννήθηκε στα Βουρλά της Σμύρνης στις 29 Φεβρουαρίου του 1900. Το 1914 άρχισε να γράφει τους πρώτους στίχους. Με το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, η οικογένειά του μεταναστεύει στην Ελλάδα. Το 1917 μεταβαίνει στο Παρίσι με τη μητέρα του Δέσπω και τα αδέρφια του, όπου παραμένουν έως το καλοκαίρι του 1924, ακολουθώντας σπουδές λογοτεχνίας και αποκτώντας πτυχίο νομικής. Στη συνέχεια μεταβαίνει στο Λονδίνο, για να τελειοποιήσει τα αγγλικά του ενόψει των εξετάσεων του στο υπουργείο εξωτερικών. Το 1927 στην Αθήνα διορίζεται στο διπλωματικό σώμα ως ακόλουθος του υπουργείου εξωτερικών.

Το γεγονός που χάραξε ανεξίτηλα τη σφραγίδα του στη συνείδηση του ποιητή ήταν η εθνική καταστροφή του 1922 κι ο ξεριζωμός του Μικρασιατικού Ελληνισμού. Το 1963 ο Γιώργος Σεφέρης βραβεύτηκε με το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας από τη Σουηδική Ακαδημία και ήταν ο πρώτος Έλληνας που τιμήθηκε με το ανώτερο παγκοσμίως βραβείο πνευματικής προσφοράς. Το 1971 στις 20 Σεπτεμβρίου απεβίωσε. Μετά το θάνατό του εκδόθηκε το προσωπικό του ημερολόγιο με τίτλο «Μέρες». Ο Γιώργος Σεφέρης άνοιξε νέους ορίζοντες στην ελληνική ποίηση και καταξιώθηκε ως ένας ολοκληρωμένος ποιητής.

Η λυπημένη

Στην πέτρα της υπομονής
κάθισες προς το βράδυ
με του ματιού σου το μαυράδι
δείχνοντας πως πονείς
κι είχες στα χείλια τη γραμμή
που είναι γυμνή και τρέμει
σαν η ψυχή γίνεται ανέμη
και δέουνται οι λυγμοί
κι είχες στο νου σου το σκοπό
που ξεκινά το δάκρυ
κι ήσουν κορμί που από την
άκρη
γυρίζει στον καρπό
μα της καρδιάς σου ο
σπαραγμός
δε βόγκηξε κι εγίνη
το νόημα που στον κόσμο δίνει
έναστρος ουρανόσ .

Γιώργος Σεφέρης

Νικηφόρος Βρεττάκος

Τα δεκατέσσερα παιδιά

Στις 12/11/2011 μαθητές του α1 απήγγειλαν Νικηφόρο Βρεττάκο. Οι στίχοι είναι από το ποίημα «Στη γυναίκα με το τσακισμένο χέρι», που ανήκει στη συλλογή *Οδοιπορία*. Στο ποίημα αυτό μας ο Βρεττάκος μας μιλάει για μια καθηγήτρια που υπηρετούσε σ' ένα φτωχό ορεινό χωριό της Ηπείρου, το Καλέντζι.

Ο Νικηφόρος Βρεττάκος γεννήθηκε στις Κροκέες της Λακωνίας. Το 1928 πήγε στην Αθήνα, για να σπουδάσει νομικά, αλλά αφοσιώθηκε στη λογοτεχνία. Κατέχει σημαντική θέση στη σύγχρονη ελληνική ποίηση. Το έργο του, που έχει μεγάλη έκταση, διακρίνεται για τη λεπτή λυρική διάθεση και τον ανθρωπισμό του. Έργα του: *Οι γκριμάτσες του ανθρώπου, Το ταξίδι του Αρχάγγελου, Μαργαρίτα-Εικόνες απ' το ηλιοβασιλέμα, Η παραμυθένια πολιτεία, Ο Ταΰγετος και η σιωπή, Τα θολά ποτάμια, Ο χρόνος και το ποτάμι, Το βάθος του κόσμου, αυτοβιογραφία κ.ά* που έχουν συγκεντρωθεί στην δίτομη έκδοση: *Τα ποιήματα*. Το 1987 αναγορεύτηκε ακαδημαϊκός.

«...Εν αρχή ην η αγάπη...» μελωδούσε γιομίζοντας
το γυμνό σου δωμάτιο μια παράξενη άρπα,
καθώς σ' έπαιρνε ο ύπνος και το χέρι σου, κρύο,
σαν κλωνί λεμονιά σε νεκρό, αναπαύονταν
πάνω στο στήθος σου. Κι έβλεπες
πως άνοιγε τάχα μια πόρτα στον ύπνο σου.
Πως μπαίναν τα δεκατέσσερα παιδιά λυπημένα
και στεκόντουσαν γύρω σου. Τα μάτια τους θύμιζαν
σταγόνες σε τζάμια: « Έλεος! Έλεος ! Έλεος!...»
Τινάζοντας τη βροχή και το χιόνι από πάνω τους,
τα ζύγιαζες με το βλέμμα σου σα να 'θελες να τους κόψεις
την ευτυχία στα μέτρα τους, ενώ η άρπα συνέχιζεν
απαλά μες στον ύπνο σου: «... Ό,τι θέλει κανείς
μπορεί να φτιάξει με την αγάπη. Ήλιους κι αστέρια,
ροδώνες και κλήματα ...» . Αλλά εσύ προτιμούσες
μποτίτσες φοδραρισμένες με μάλλινο,
πουκάμισα κλειστά στο λαιμό-
γιατί φυσάει πολύ στο Καλέντζι!
Έβλεπες πως ράβεις με τα δυο σου χέρια,

έβλεπες πως ζυμώνεις με τα δυο σου χέρια
κι ονειρευόσουν πως μπαίνεις στην τάξη
με δεκατέσσερις φορεσιές,
με δεκατέσσερα χριστόψωμα στην αγκαλιά σου.
Έμπαινες στο σχολειό κι όπως τ' αντίκριζες
Μοιραζόταν σε δεκατέσσερα χαμόγελα το πρόσωπο σου.
Θυμόσουν πως η αγκάλη σου ήταν μισή
Κι ανεβαινόντας πάνω στην έδρα σου
Άνοιγες τη λύπη σου και το σκέπαζες,
Όπως ο ουρανόσ σκεπάζει τη γη.

Ώρα 8 και 20 ακριβώς.

Το μάθημα αρχίζει κανονικά.

Εσύ πάνω απ' την έδρα κι απ' αντίκρυ σου ο Χριστός,
Απαλός και γλυκός μες το κάδρο του,
Δίνετε τα χέρια πάνω από τα κεφάλια τους
Να τους κάμετε μια σκέπη από ζεστασιά,
Γιατί σας ήρθανε και σήμερα μουσκεμένα
Κι λύπη περπατάει μες τα μάτια τους,
Όπως ο ο σπουργίτης πάνω στο φράχτη.

Βιτσέντζος Κορνάρος

Στις 16/11/2011 μαθητές του **γ1**, με τη μουσική συνοδεία μαντολίνου, απήγγειλαν αποσπάσματα από τον **ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟ**.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Του Κύκλου τα γυρίσματα που ανεβοκατεβαίνουν
Και του τροχού που ώρες ψηλά κι ώρες στα βάθη
πηαίνου

Και των αρμάτων οι ταραχές, έχθρητες και τα βάρη,
Του Έρωτα η μπόρεση και της φιλιάς η χάρη

Αυτάνα μ' εκινήσασι τη σήμερον ημέρα
ν' αναθιβάλω και να πω τα κάμαν και τα φέρα

Τότες μια αγάπη μπιστικη στον κόσμο εμφανερώθη
κ' εγράφτη μέσα στην καρδιά κι ουδέ ποτέ τση ελειώθη.

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

Τα μάθες Αρετούσα μου τα θλιβερά μαντάτα;
Ο κύρης σου μ' εξόρισε στις ξενιτιάς τη στράτα;

Τέσσερεις μέρες μοναχάς μου 'δωκε ν' ανιμένο
Κι απόκει να ξενιτευτώ, πολλά μακρά να πηαίνω.

Και πώς να σ' αποχωριστώ και πώς να σου μακρύνω
Και πώς να ζήσω δίχως σου στον ξορισμόν εκείνο;

Κατέχω το κι ο κύρης σου γλήγορα σε παντρεύει
Ρηγόπουλο, αφεντόπουλο, σαν εισ' εσύ γυρεύει

ΑΡΕΤΟΥΣΑ

Κι ο κύρης μου όντε βουληθεί και θε να με παντρέψη
Και δω πως γάμο κτάσεται και το γαμπρό γυρέψη,

καλλιὰ θανάτους εκατό την ώρα θέλω πάρει,
άλλος παρά ο Ρωτόκριτος γυναίκα να με πάρη.

Θεόφιλος.
Ερωτόκριτος και Αρετούσα

Ν. Χατζηκυριάκος-Γκίκας
Ερωτόκριτος και Αρετούσα

Γιάννης Παρμακέλης
Ερωτόκριτος και Αρετούσα
Πλ. Κορνάρου (πρώην Βαλιδέ τζαμί)

ΑΡΕΤΟΥΣΑ

Όποιος τσι μεγαλότητες ζητά τουνού του κόσμου
και δε γνωρίζει πως επά διαβάτης είν' του δρόμου,
μα ρέμπεται στις αφεντιές, στα πλούτη του καυχάται,
εγώ άγνωστο τονέ κρατώ και πελελός λογάται.

Κι όσο πλιά η Μοίρα στα ψηλά τον άνθρωπο καθίζει,
τόσο και πλιότερα πονεί, όντε τότε γκρεμνίζη·
κ' εκείνα οπού τον κάνουσι συχινά ν' αναγαλλιάση
μεγάλοι οχτροί του γίνουνται την ώρα οπού τα χάση.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Γιατί όποιος δίχως πιβουλιά τον πόθο του ξετρέχει,
εις την αρχή α βασανιστή, καλό το τέλος έχει.
Αφουκρατήστε το λοιπό, κι ας πιάνη οπού 'χει γνώση,
για να κατέχη αλλού βουλή κι απόκριση να δώση.

Απ' ό,τι χάρη έχει ο άνθρωπος τα λόγια έχουν τη χάρη
και κάνουσι κάθε καρδιά παρηγοριά να πάρη

Τα μάτια δεν καλοθωρούν στο μάκρεμα του τόπου
μα πιο μακριά και πιο βαθιά θωρεί η καρδιά του ανθρώπου.

Για μένα όλα σφάλουσι και πάσιν άνω-κάτω
για με ξαναγεννήθηκε η φύση των πραγμάτω.

Life in Israel - School of Arts

My name is Shahar. I was born and raised in Israel.

I moved with my family to Crete last year - and I'd like to tell you a little bit about my school in Israel.

I used to live in a City called Hertzeliya which is located on the coast in the middle of Israel (15 min from Tel-Aviv, the main city of business in Israel).

There is a beautiful coastline, with yellow sandy beaches, where most of my friends go surfing.

In Israel our week is from Sunday to Friday. Saturday is a day of rest.

The schools in Israel are not that different to those on Crete. We start school every day at 8:30 and finish at 14:40 or at 15:30 .

At my school there were 3 classes in each grade and 35 kids in each class.

The lessons at my school were in Hebrew (the language spoken in Israel). We write it from right to left.

The school I used to attend was a bit different to the rest of the schools as it is an arts school, where you could learn different types of arts. In addition to all the regular lessons, we would have up to 8 hours a week of arts studies: dance, music, theatre, or modern arts-like sculpture, painting, cinema- which included photography, video editing, script writing and computer animation.

In order to be accepted to the school, all the students have to pass auditions.

The auditions were divided into the 4 main arts that the school teaches.

From first grade through to third grade, the children are divided into small groups and study two hours of every subject of the arts weekly.

In addition, in the first and second grade - you also learn how to play the violin.

If you are talented, you can continue your violin studies in the third grade.

What is more, in the third grade you learn to play the harp - which are smaller, especially to fit small hands.

In the fourth grade - each student has to choose 2 of the arts lessons that he likes the most. So then you get to study the subjects you choose for four hours each week.

In the fifth grade, you choose one out of the two that you chose in the fourth grade. This means you learn 8 hours of that subject on a weekly basis.

During the year we had to take part in various different shows and exhibitions where our work and studies were shown and displayed.

The school had a separate building that was only for the art lessons. Also, we had all the equipment and materials needed for those lessons. This building had a very nice theatre auditorium – with a large stage, with lighting and sound equipment, a big screen and projector and a back stage with dressing rooms like a real theatre .

The students also were in charge of operating all the lighting and sound , the making of the costumes for the shows as well as the scenery, every thing from top to bottom.

I think that attending that school made my learning experience very interesting,

It gave all of us a chance to show our creativity and talents.

But it also made us understand the things that we learnt at school better ... The shows and art work that we did were always connected to the subjects that we learned in our lessons.

In this way, we could experience what we learned in more exciting ways, rather than just reading about it in books, with stories from history or the bible, geography or even geometry and math. All these subjects seemed to come to life!

